

انتفاضه چیست؟

انتفاضه واژه ایست که از سال ۱۹۸۷ (۱۳۶۶ ه.ش) وارد فرهنگ انقلابی سیاسی مصطلح امروز شده است. تا پیش از این زمان لفظ انتفاضه فقط در کتابهای لغت مشهود بود ولی با خیزش توده های مسلمان فلسطین و استمرار آن. امروز شاید کمتر کسی باشد که نسبت به انتفاضه (قیام اسلامی فلسطین) بی اطلاع باشد.

انتفاضه از نظر لغوی یعنی جنبش و لرزش و حرکتی که همراه با نیرو و سرعت باشد و از نظر سیاسی و اجتماعی انتفاضه یا قیام عبارت است از رفتار و عملکرد معترضان و شجاعانه مستمر مردم غیر مسلح فلسطین در قبال رژیم صهیونیستی اسرائیل. بدیهی است که عامل تعیین کننده انتفاضه متکی به حضور آگاهانه و عملی مردم است و اگر نقش مردم را از قیام حذف نماییم. قیام عملاً مفهومی نداشته و در واقعیت به منصفه ی ظهور نخواهد رسید.

قیام و انتفاضه و انقلاب از نظر مفهوم دو واژه نزدیک به هم هستند. مقدمه هر انقلابی قیام می باشد.

فلسطینیان معترض و خشمگین نسبت به نیروهای اشغالگر در مقابله با صهیونیستها از سنگ استفاده میکنند و با پرتاب سنگ به طرف اشغالگران از خودسان دفاع میکنند و به همین جهت از انتفاضه به عنوان انقلاب سنگ یاد میشود.

اولین انتفاضه که از آن به عنوان (انتفاضه بزرگ) یاد میشود در دسامبر ۱۹۸۷ و در پی جریان یک حادثه رانندگی در جنوب اسرائیل بوقوع پیوست. در آن ماجرا چند تن از کارگران فلسطینی کشته شدند. همین امر به آغاز شورشها در اردوگاههای آوارگان در نوار غزه انجامید که به کرانه باختری سرایت کرد.

سازمان آزادیبخش فلسطین که مقر آن در آن زمان در تونس بود. بشدت غافل گیر شد. اما عرفات بلافاصله بخود آمد و هدایت خشونتها را با موفقیت به دست گرفت. این مبارزات که با سنگ پراکنی همراه بود تبدیل به یک مبارزه ی ملی شد.

پس از کنفرانس مادرید در سال ۱۹۹۱ بود که شورشها فروکش کرد و توافق اسرائیل-سازمان آزادیبخش فلسطین در سال ۱۹۹۳ به استقرار دولت خود گردان فلسطین و عقب نشینی اسرائیل از شهرهای مهم نوار غزه و کرانه ی باختری و سر انجام برقراری حاکمیت عملی حکومت خود گردان به برخی از مناطق منتهی گردید.

شعله های انتفاضه با آغاز مذاکرات صلح اسرائیل-فلسطین به خاموشی گرایدولی بدلیل اینکه فلسطینیان نتوانستند از طریق مذاکره به حقوق خود دست یابند. پس از گذشت هفت سال دوباره به انتفاضه روی آوردند. آنان به این نتیجه رسیده اند که حقوق آنها تنها از طریق مبارزه و قیام انتفاضه محقق خواهد گردید.

انتفاضه دوم مردم فلسطین که به (انتفاضه الاقصی) مشهور است و هم اکنون نیز در جریان است پس از ورود آریل شارون

رهبر حزب لیکود و قصاب معروف اردوگاههای فلسطینی صبرا و شتیلا به مسجد الاقصی در روز پنجشنبه ۷

مهر ۱۳۷۹ و سخنرانی او در جمع اطرافیان مبنی بر مشروعیت حقوق اسرائیل نسبت به مسجد مزبور به وقوع پیوست که بدنبال آن موجی از خشم و نفرت را در میان فلسطینیان ایجاد نمود و خیلی سریعتر از حد تصور سراسر سرزمینهای اشغالی را فرا گرفت.

با وقوع انتفاضه مردمی فلسطین و استمرار آن تشکیلات خودگردان با توجه به برگ برنده ای که بدست آورده بود سوار بر موج حوادث شد تا از انتفاضه بعنوان اهرم فشار در مذاکرات صلح با اسرائیل استفاده کند. طبیعی است که تشکیلات خودگردان نمیتواند در مقابل این موج قرار گیرد. زیرا موج جدید انتفاضه یک قیام کاملاً مردمی است که تمامی سرزمینهای اشغالی را فرا گرفته است و عرفات نمیتواند آن را کنترل نماید. اگر او با انتفاضه مخالفت میکرد به ناچار میبایست در مقابل مردم فلسطین می ایستاد و این امر هرگز به نفع یاسر عرفات نبود تجربه نشان داده است که یاسر عرفات تشنه قدرت است و به جای آنکه بدنبال پیدا کردن راه حلی برای مشکل فلسطین و تحقق آرمانهای ملت فلسطین باشد بیشتر در تلاش است تا چند صباحی بیشتر بر مسند قدرت تکیه زند.

از آنجائی که عرفات با حمایت آمریکا و رژیم صهیونیستی بر اریکه قدرت تکیه زده است احتمال دارد با ادامه درگیریها و خشونت در منطقه . آمریکا و رژیم صهیونیستی که عرفات را عامل اصلی تداوم انتفاضه تلقی میکنند به این نتیجه برسند که عرفات دیگر کارائی خود را از دست داده و بنابر این بهترین راه حل این است که فرد دیگری که قادر به خاموش کردن شعله های انتفاضه باشد و گرایشاتی متمایل به آمریکا و رژیم صهیونیستی داشته باشد را بر سر کار آورند.

اما انتفاضه و قیام اسلامی مردم فلسطین حرکتی خودجوش و مردمی است که امید می رود با حمایت های همه جانبه ی مسلمانان و سایر ملت های آزاده ی جهان به حرکت خود ادامه داده و آزادی فلسطین و قدس شریف از چنگال غاصبین صهیونیست را محقق نماید.